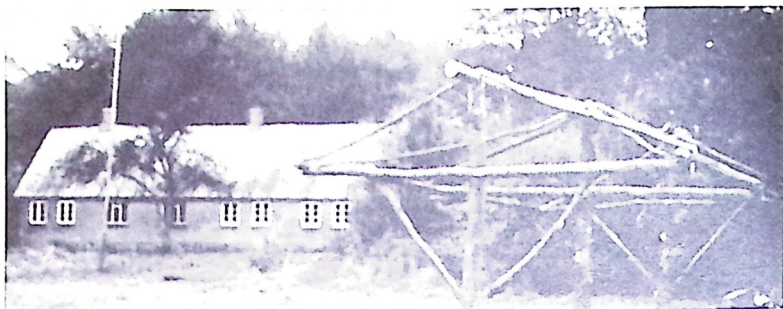

Spejdernes magasin

NR. 4 : APRIL 1969 , 53. ÅRGANG

PIONER LEJR VED RAVNSØ

1 Bagest Ravnsøhytten, forrest en 45 m² stor tutte, som var overdækket med plastik i pionerlejren – her samles man om aftenen til lejrball. Tuten blev bygget af lagmænd.

2 Totempæl og wigvam.

3 Rejsning af indgangsportal

Ca. 25 km vest for Århus ejer Århus Skovdivision en 68.000 m² stor grund beliggende meget smukt i et fredet område ved Ravnø.

Grunden er tidligere kun blevet brugt til almindelige trops- og patruljelejre samt divisionsturneringer, men i efteråret 1968 har man startet en pionerlejr med forbillede i Kulso.

At man i divisionen har taget initiativet til denne lejr skyldes, at man synes, at spejderbevægelsen er blevet for teoretisk, spejdere i dag har alt for få muligheder for at bruge det, de har lært på patruljemøder, i praksis og for at komme i kontakt med de rå materialer.

Det er ikke småting, divisionen har ofret for at nå målet. Først 2000 kr. til køb af værktøj, som vi ikke selv kunne lave. 1000 kr. blev brugt til materialer som drænrør, plastik m.m. Men for at få materialerne og madden til de 5-600 overmattende transportere til Ravnø, købte divisionen også en folkevognsvarebil til 4000 kr.

For at så mange som muligt kan få glæde og udbytte af at opholde sig i lejren, må der naturligvis være mange forskellige aktiviteter, man kan gå i lag med. I efteråret var der mulighed for at arbejde med husbygning (landnamshytter, pionerhus, pyramidehus, shelters), bådebygning, dræning og fremstilling af tottempæle samt arbejde med forskellige duelighedstegn. Det eneste af disse tilbud, der ikke blev benyttet, var bådebygning; man venter stadig på en barsk patrulje, der har mod på opgaven.

De mange ivrige patruljedueltighedstegnaspiranternes arbejde førte ikke blot til uddeling af patruljedueltighedstegn, men bevirkede også, at grunden er langt mere indbydende end før. Der er blevet drænet, skovet, gravet ud og fyldt op, så man har forbedret vejene og indvundet land til kommende lejre.

Det er meget svært at administrere en så stor lejr med så mange forskellige aktiviteter, men med de gode erfaringer, man har fra Ny-Hedeby, var det helt naturligt, at lejrledelsen valgte at benytte lagmandssystemet, og selv om der ikke var mange rovere og skovmænd i Århus Skovdivision, der havde prøvet at være lagmænd før, lykkedes det at stable et i høj grad dueligt lagmandshold på benene, iøvrigt det til dato yngste lagmandshold, der er set.

Til de, der endnu ikke har været i Ny-Hedeby eller Ravnø, skal fortælles, at lagmandssystemet virker på den måde, at man har et hold ældre spejdere (16-? år), der hver især har et speciale, de virkelig kender til. De hjælper de spejdere, der har valgt at arbejde med dette specielle område med råd og dåd.

Ravnølejren ligner, i lighed med andre pionerlejre, på ingen måde traditionelle lejre. I efterårsferien, der jo var olympiadetid, havde man af hensyn til sportsinteresserede spejdere installeret et fjernsyn i lejren, og i kanten var der pølse-, kaffe- og tebar samt kiosk og disquôteque. Piger er selvfølgelig også velkomne i lejren, i efterårsferien besøgte to pigespejderpatruljer lejren, de havde det ganske dejligt og byggede helt alene

(så vidt de nu kunne for hjælpsomme drenge) et pyramidehus.

I Ravnø har man ikke på forhånd bundet sig til et bestemt område som i Ny-Hedeby, meningen er, at spejdere skal kunne komme og arbejde med det, de selv har lyst til, såfremt det er muligt at skaffe sagkyndige lagmænd, og selvfølgelig skal patruljer, der mener at kunne klare noget helt alene, også have lov at prøve det.

Man kunne let komme til at tro, at Ravnø er en filial af Kulso. Men som lejrlederen Borup hørte en spejder sige: »Man starter i Kulso, bliver lært op i faget i Ny-Hedeby, men er først færdig efter Ravnø«. Han mente det nu ikke så alvorligt. Det skal i hvert fald slås fast, at Ravnø hverken er Kulso eller Ny-Hedeby. Ravnø er Ravnø, og hvad det er, ligger slet ikke fast endnu. Der er endnu ikke stukket en fast kurs af, kun dette skal altid gælde for Ravnø: det er et sted, hvor der drives spejdersport i ordets videste betydning.

Vil du være med til at skabe Ravnølejren, så kom med gode ideer. Vil du prøve dine ideer, så kom til Ravnø.

Næste Ravnølejr bliver i pinsen 69. Ring eller skriv til lejrsekretæren og få nærmere oplysninger.

Hans adresse er:

DA Niels Jørgen Salling
Skovgade 25
7100 Vejle
tlf. (05) 82 12 11

Sovs
Århus Skovdivision

Nu er der 4 måneder til korpselejren

Forsiden:
Forårsskov

SPEJDERNES MAGASIN

Udgivet af Det Danske Spejderkorps

Ansvarshavende redaktør

Axel Skylv
Udsigten 18, 2820 Gentofte
Tlf. 01 33 (GE) 2719

Ekspedition af korpsets blade

Korpskontoret
Frydendalsvej 32, 1809 København V
Tlf. (01) 31 36 66

Pionerlejr ved Ravnø	62
Pionerlejren Ny Hedeby 1969	63
Erik Sø skriver for jung - & skovmænd	64
Så er det nu - jung - & skovmænd	65
Fra korpsets årsplan 1969/70	66
Tider for pionerlejrene i Ny Hedeby 1969	66
Opfinderklubben	67
En skrækkelig, gruppvækkende, men dejlig tur til Ny Hedeby. En skovmand beretter om del- tagelse i en pionerlejr	68
Hvad laver han mon (Ole Bødker)	70
Skal du med til Ny Hedeby? (fotos)	71
Spejdtidende	72
Campingpladser for besøgende under korpselejren	73
International sespejderlejr 1970	74
Aktuelle meninger	74
Patroljeblade	75
Nøddekækkerens vinderliste	75
Bjørns Rejser	76
Jungle Nyt	78
Sejlsæsonen nærmer sig	80

Trykt i Clemenstrykkeriet, Århus

PIONERLEJREN NY HEDEBY

1969

Selvfølge skal vi allesammen i korpselejren - sommerens store spejderbegivenhed. Men inden den kan finde sted, må Ny-Hedeby stå klappet og klart: Husene skal være færdige og helst også fyldt op med spændende ting, jernovne skal være færdige, og der skal stå store mængder trækul klar til at fylde i sammen med malmen, en masse keramik skal stå klar til brænding, gaden skal være færdig, kanalen ligeså og en havn skal være bygget til at modtage de fem flotte vikingeskibe, som vores flåde til den tid vil være vokset til + 100 andre ting, der skal gøres.

Derfor er der brug for mindst lige så mange hænder og lige så meget humør og gå-på-mod som sidste år. Nu ved vi, at vi kan, nu gælder det bare om at vise, at vi også vil!

Derfor: spejdere af enhver kategori og farve, han- eller hunkøn, enkeltvis eller i troppe, klaner, slæng eller familier - - alle er velkomne! Se nærmere i den folder, der er udsendt til alle afdelinger pr. 10. marts.

Enkelte undtagelser: I påskelejren har de over 17, der ikke har været på primi eller spejderførerkursus, ikke adgang, førertræningen må ikke glemmes, det er jo den, korpset skal leve videre på. Sommerlejren: troppe kan kun deltage, hvis de også deltager i korpselejren.

Sidste år glemte vi at indbyde flokpigerne, det er jeg virkelig ked af, derfor skal flokpigerne være særlig velkomne i år.

Om selve lejren vil jeg ikke sige ret meget, enten har du selv været med, eller også kender du én eller flere, der har været med og kan give dig oplysninger. Kun så meget skal du vide: Vort motto

er: Arbejde - en vanskelig fornøjelse. Hvis du har en ærlig vilje til at gøre en indsats, så vil jeg love dig glæde og udbytte af at deltage, om du så har aldrig så mange tommelfingre. Vi har det hårdt, men vi har det også sjovt.

Til de, der var der sidste år: I er særlig indbudte til at komme i år også, for I ved jo, hvad I går ind til, og af de 1000, der var der sidste år, er der kun et par stykker, vi ikke gerne vil se igen, det er da rart at vide, ikkesandt!

Nattevagter, lersmadder, genstridige stammer, der skal kløves, uendelige mængder af træagler, der skal snittes, stabler af brænde, der skal kløves, huggespånere i millionvis, »time is out gentlemen«, tonstunge planker, der skal rejses - ikkesandt: det er Ny-Hedeby!

Vel mødt!

Hartvig

Se ang. datoer og billetter side 66

Arbejde! En vanskelig fornøjelse

ERIK

SØ

SKRIVER

jung-& skovmænd

Jungmænd/skovmænd – skovmænd/jungmænd

»Hov du, hiv lige i den snor der –
— ja sådan, det er vel!«

»Pas på, skivet vælter!«

»Skal vi allerede læse igen?«

»Tænke sig at stille her i poncho.«

»Hvorfor styrer du ikke lige ind til havnen?«

»Du, jeg skal; hvor gør man det henne?«

»Pas på, din »skov!« – la' vær' og vad i tovværket!«

»Fald af! – fald af!«

»Hvilken snor er det, jeg ska' hive i?«

— sådanne udtalelser + mange flere lyder, når skovmænd og jungmænd sammen tager på havet. »Sømandene« er i deres rette element og fører naturligt an.

Det er divisionens skov-/jungmandsleder, der sammen med troppens jungmandsleder har arrangeret den traditionelle årlige JM/SM's week-end. (Sommetider bli'r det kun til aftensejlsads.)

Har du været med på en sådan?? Det er en god måde at lære hinanden at kende på. Kaffen og theen, som evt. drikkes undervejs (undervands!!) har aldrig smagt bedre. Skovmændene lærer at respektere den viden og erfaring, der ligger bag jungmændene

nes sejlsads og færden på havet. Forhåbentlig gi'r sejlsadsen også SM lejlighed til at fornemme den spænding, der kan lige i at race på havet.

Sagde jeg noget om kammeratskab??

Hvad laver I ellers som jungmænd i jeres trop?? Hvordan med et par ord om jeres ganske almindelige jungmandsarbejde i tropen? Hvorfor ikke delagtiggøre os læsere i jeres tilværelse. Måske har I meget mere spændende ting at berette om, end hvad der tidligere er set i Spejdernes Magasin.

Hvis du synes, at Spejdernes Magasin er et kedeligt SM/JM's-blad, der ikke tilgodeser dine interesser, så er det dig, vi ønsker at komme i kontakt med.

Så du overskriften »SM/JM?«

»Noget særligt???«

»Sagde du noget særligt?«

Det kan du tro, det er. Forhåbentlig er det tegn på, at man nu fra officiel hold vil pointere, at man også ved, at du er med i skovmandsarbejdet. Kun ganske få har hidtil benyttet denne skrivemåde.

Dette skulle bevirke to ting, nemlig først og fremmest at tilgodeses vore specielle interesser i skovmandsarbejdet, men vel også fordi man dermed forventer din aktive indsats.

Var du med i den just afsluttede vintersæsons SM/JM's arbejde i din division. Vor division havde arrangeret både orienteringskursus, Ny Hedeby-aften og fabriksbesøg, som selv den mest fuldbefarne jungmand nok kunne tåle at deltage i uden dermed at blive betragtet som bolværksmatros.

I øvrigt er den week-endtur, som troppens jungmænd arrangerer for spejderne en af de mest spæn-

dende årlige begivenheder. Et enkelt tropsmøde har jungmændene også lagt deres klamme luffer på.

Er der nogen, der tror, at SM/JM's-liv er lig med en »slappe-af«-tilværelse i en drivende båd, der hverken skal styres hid eller did?

Det er helt ved siden af. SM/JM's-liv er en tilværelse næsten uden stop. Lige på og hårdt hele tiden.

— — —

Man lever sit eget liv i JM's-patruljen. — Yes!

Man lever også sit liv for troppens spejdere. — Yes!

Og man lever sit liv sammen med »landmændene« i divisionen. — Yes!

Stønner du??? — det kan jeg godt forstå, for det gør jeg også, for det lyder hårdt — og er det. Det er det barske JM's-liv, når det er bedst.

Jungmandslivet er den mest aktive og spændende del af ens spejdertilværelse; anstrengende, men skæg!

»Gas!« — »Sagde du gas? — så har du ikke prøvet det endnu! Hvis du selv vil nå det, kan det jo være, du skal skynde dig, for tiden kan nemt løbe fra dig.«

Du er vel selv med til at præge din jungmandstilværelse? Bli'r det dig, der starter et organiseret samarbejde med dine SM'-kolleger; prøv evt. at starte med en årlig kaproning mellem divisionens SM og JM; det kan alle være med til.

Forresten, hvorfor ikke invitere et par skovmandskolleger med ned en aften, så de kan hjælpe jer med at gøre jeres kære »skiv« klar; det er jo tiden dertil nu.

»Sagde du splitte mine bramsejl?« — — — for det gjorde

Erik Sø

SÅ ER DET NU!

Så er det nu!

Den 15. april skal din tilmelding til korpslejren 1969 være korpskontoret i hænde. Du tilmelder dig på den blanket, der fulgte med »Seniornyt« i marts måned. Har du endnu ikke fået denne pjece, så spørg efter den hos din skovmandsleder, eller rekvirer den fra korpskontoret.

For du skal selvfølgelig med på korpslejren.

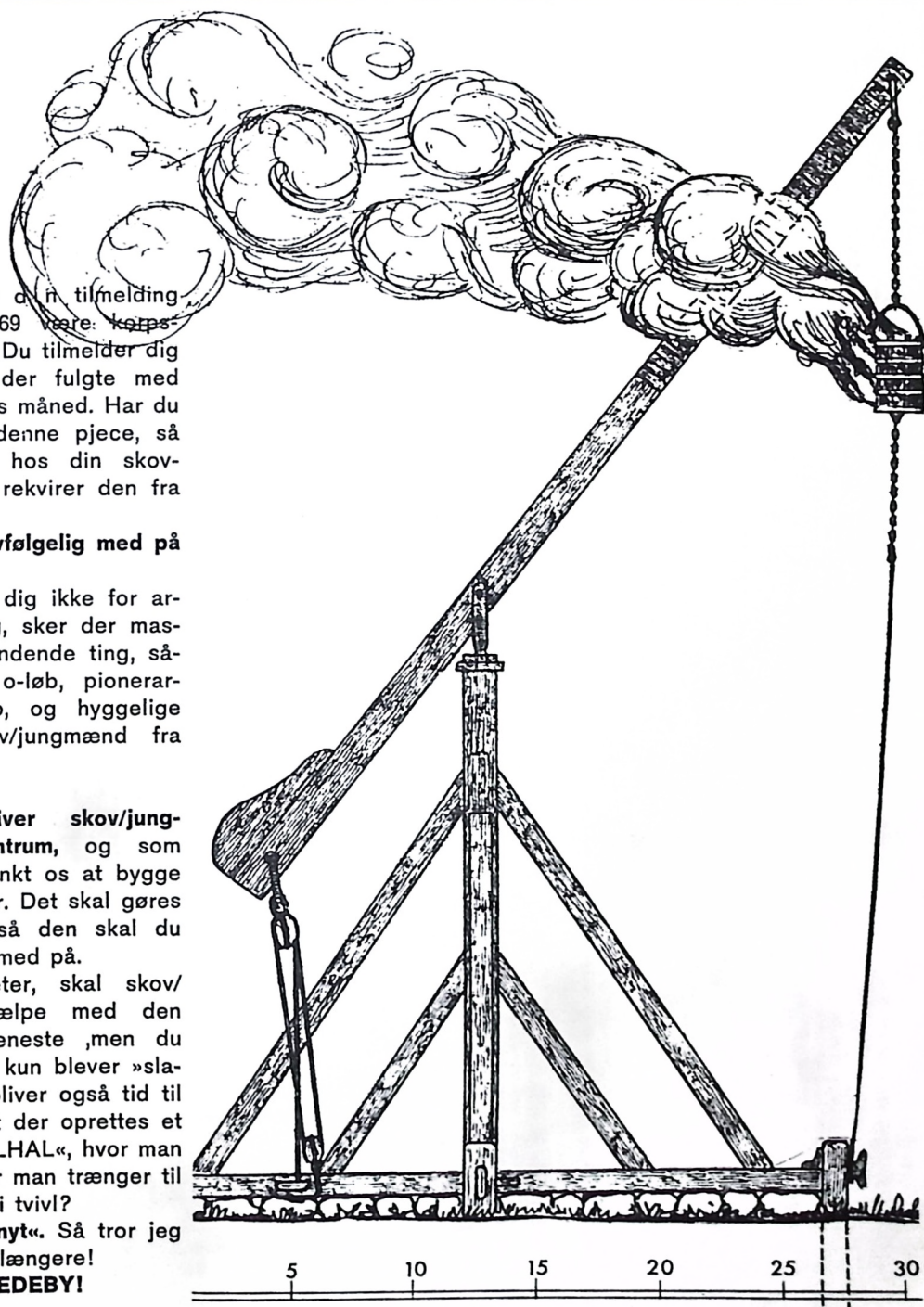
Interesserer du dig ikke for arkæologiske forsøg, sker der masser af andre spændende ting, såsom kano-hejks, o-løb, pionerarbejder, work-shop, og hyggelige lejrbål med skov/jungmænd fra hele landet.

HØJBORG bliver skov/jungmandslejrens centrum, og som vartegn har vi tænkt os at bygge et kæmpe-vippefyrr. Det skal gøres på pionerlejren, så den skal du selvfølgelig også med på.

Udover aktiviteter, skal skov/jungmændene hjælpe med den almindelige lejtjeneste, men du skal ikke tro, det kun bliver »slavearbejde«. Der bliver også tid til at hygge sig, idet der oprettes et hyggecenter, »VALHAL«, hvor man kan slappe af, når man trænger til det. Er du stadig i tvivl?

Så læs »Seniornyt«. Så tror jeg ikke, du er i tvivl længere!

Vi ses på NY-HEDEBY!

Fortsat fra side 63
pionerlejr
Ny Hedeby 1969

DATOLISTE

Week-ends	15.-16. marts 19.-20. april 10.-11. maj 7.-8. juni
Påskelejr	2.-8. april
Bededagslejr	2.-4. maj
Pinselejr	24.-27. maj
Sommerlejr	21. juni-13. juli

KULSØBILLETTER KAN BESTILLES SALEDES:

	Bestilling afgives senest	Billettens gyldig- hedstid
Bededagslejr	22./3.	2.-8./4.
Påskelejr	22./4.	2.-4./5.
Pinselejr	10./5.	24.-27./5.
Sommerlejr	7./6.	21./6.-14./7. eller 23./6.-14./7.

Hjemrejse kan foregå når som helst,
senest den nævnte dato.

Biletprisen: 2 x enkeltbiletprisen ÷
60 pct., indbetales til Korpskontoret
mrkt. Kulsøbillet på giro 122808. Be-
stilling kan ikke afgives på girokort-
tet, men skal afgives direkte til
Korpskontoret, helst på et åbent
brevkort. Bestillinger modtaget se-
nere end de nævnte datoer ekspe-
deres ikke.

LÆS FOLDEREN
OM
PIONERLEJREN
NY HEDEBY 1969

23. APRIL

Skt. Georgs dag

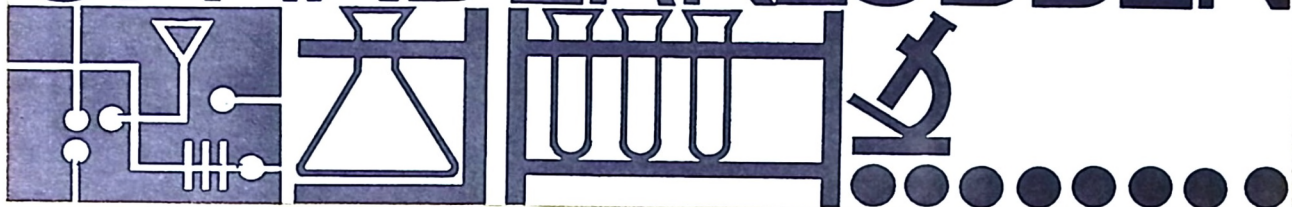

Fra korpsets årsplan 1969 og 1970

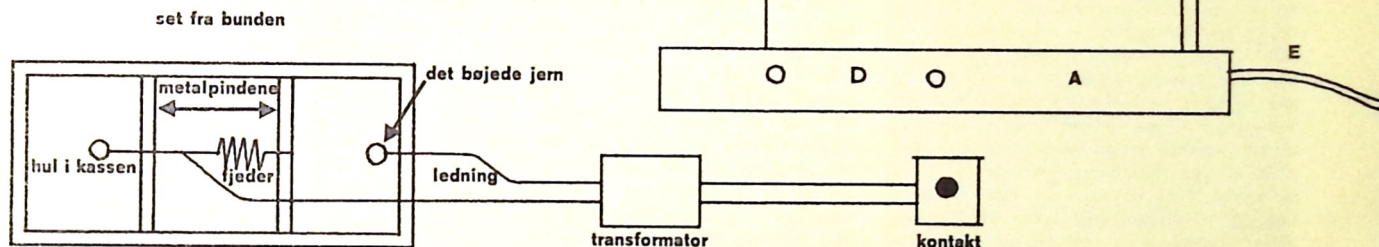
1969

2.-8. april	Ny-Hedeby pionerlejr for spejdere og folk, der har deltaget i primi og lederkursus - Stevninghus.
3.-7. april	Påskekurser.
2.-4. maj	Skovmandsforlejr - Stevninghus.
24.-27. maj	Ny-Hedeby pionerlejr - Stevninghus.
24. juni-13. juli	Ny-Hedeby pionerlejr for folk, som tillige deltager i korpsslejren - Stevninghus.
8.-12. juli	Primi-ulve kursus - Strøby Egede.
12.-19. juli	Fæles primi-kursus (sø) - Sydfyn.
18. juli-7. august	Udvekslingsrejser Grønland - (Katangut gruppen).
26.-31. juli	Forlejr til Korpsslejren.
31. juli-6. august	Korpsslejr.
6.-7. august	Oprydningsslejr.
6.-10. august	Søspejderlederkursus - Lillebælt.
19.-23. oktober	Fæles-primi kursus - Hylkedam.
20.-25. oktober	Pionerkurser for patruljeledere - Kulsø og Holløse Mølle.
22. november	Jubilæumsfest - Tivolis Koncertsal.
1970	
Februar-marts	Korpslotteri.
26.-30. marts	Påskekurser.
18.-19. april	Korpsrådsmøde - Århus.

OPFINDERKLUBBEN

Flamingo skærer

Flamingo er et meget fint materiale til patruljearbejde, som f.eks. at skære patruljedyret ud i.

Materialer:

Træ, transformator, evt. tog-transformator, konstanttråd 0 20 til 0 30 (kan fås ved de fleste elektro-handlere).

A = trækasse,

B = bøjet jern, hvortil den ene ledning er tilsluttet.

C = konstanttråd,
D = stænger (helst metal),
E = ledning.

Det er bedst med togtransformatoren, som jo er indstillelig, men en anden transformator, der skal være på omkring 6 til 18 V kan også bruges. Fjederen i kassen er der, fordi tråden udvider sig ved opvarmning.

Vi slutter nu strømmen, og tråden bliver varm; ved at føre flamingoet mod tråden, kan man skære fine arbejder med Flamingoskæreren.

P.S. Konstanttråd (eller anden glødetråd) er meget billig.

Indsendt af: Henrik Krag,
Falken, Søren Kanne.

Primitivt kompas

Selvfølge lig benytter man sit Silva-kompas, når man er ude på turneringsløb. Men til andre tider kan det være morsomt at benytte sit eget hjemmelavede kompas, og jeg vil derfor her give opskriften på fremstillingen af et sådant.

Materialer:

Et barberblad,
en lille gennemsigtig rund plasticdåse,

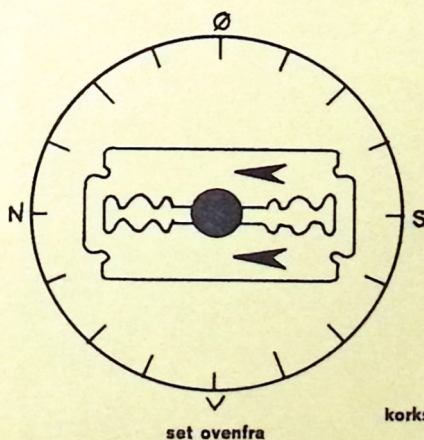
en skive kork,

en nål,

en støvhætte fra en ventil,

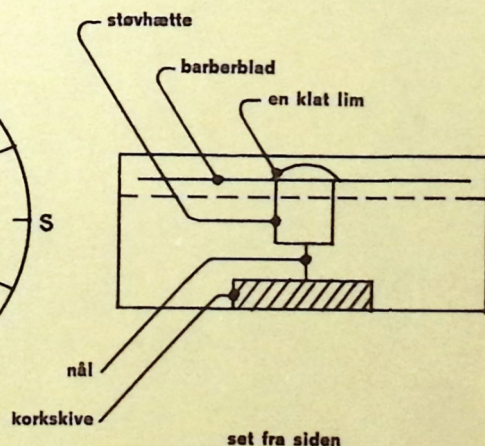
en stump viskelæder, ler eller modelervox.

Støvhætten, (der skal være kegleformet indvendig i bunden), fyldes med en stump tilformet viskelæder, således at der kun er et lille hul midt igennem.

Kompasset tilpasses sådan, at afstanden fra toppen af støvhætten til plasticlåget bliver mindre end 3 mm.

Barberbladet gøres magnetisk ved hjælp af en magnet, som man gnider hen over det flere gange i samme retning.

Når kompasset er samlet, vil barberbladet pege nord-syd, og man kan nu dreje plasticdåsens låg, som man i forvejen har gradinddelt, hvorefter man er i stand til at aflæse kompasretningerne.

Indsendt af: Erik Brøndel,
Korsør.

EN SKRÆKKELIG, Fredag den 27. dec. - tirsdag den 31. dec. 1968 GRUOPVÆKKENDE MEN DEJLIG TUR TIL NY HEDEBY

Nede i grænseområdet lå i gammel tid en vikingeby ved navn Hedeby. Men hvordan går det til, at man kan valfarte til dette sted med bus og tog! Det kan man heller ikke, men hvis man tager til et sted uden for Kliplev i Sønderjylland, vil man komme til en lejr beliggende ved Hostrup Sø, og man vil der befinde sig langt tilbage i tiden. De gule spejdere og blå er nemlig gået folkene fra Nationalmuseet i forkøbet, her vil jeg tilføje, at det i og for sig ikke er ret vanskeligt, da Nationalmuseet ikke altid er lige initiativrig. Men det er vi jo heldigvis. Hm! Vi er i hvert tilfælde begyndt at bygge det gamle Hedeby op efter udmålinger af stolpehullerne. Det er også ret logisk, at den nye by kaldes Ny Hedeby.

Hvis I har forstået, kære læsere, hvad jeg har skrevet, vil jeg gerne gå over til at skildre, hvilke oplevelser jeg havde i Ny Hedeby.

Jeg havde taget og sendt en tilmelding ind om, at jeg gerne ville komme og hjælpe med at bygge Ny Hedeby, en i og for sig absurd handling, da jeg hader arbejde, og tænk jer, kære læsere, det skulle fore-

gå i selve julen, så da var jeg rigtig deprimeret; men jeg lavede hurtigt op, da jeg så, at det skulle holde op inden nytårsaften, og jeg ville da kun gå glip af en julefrokost.

Jeg skillerede nogle penge sammen og tog til Kliplev med toget, hvorfra vi blev kørende med en »hired bus for the camp«, pris: 4 kr. frem og tilbage, altså kun for bussen. Jeg steg ud af bussen, fik tilkøbt mig en soveplads ved hjælp af min tropsassistent's assistance, og lidt efter fik jeg anbragte mit bagage. Min tropsassistent er et udmærket menneske prydet med en prægtig romerprofil, bærer briller, hvis de ikke skulle være smadret, hvilket sker ret tit, hans hobby er mordvåben (menige spejdere søges), og engang imellem prøver han også at fotografere, og det værste ved det hele er, at han kan lide at være spejderdreng.

Jeg vil nu begynde med begyndelsen og nævne, hvad dag det er, for jeg kan nu godt se, at det er ret desorienterende ikke at vide, hvad dag det var. Det var fredag, månedsdag nummer 27 i måneden december.

Det var det herrens år, da regeringen

Baunsgaard regerede, demonstranterne demonstrerede. Jeg havde lige tilkøbt mig en madras og skulle sammen med de andre spejdere, de såkaldte skovmænd, hvortil jeg selv hører, ligge på et hundekoldt loft, $\pm 23^{\circ}\text{C}$ mindst. Vi flygtede da også snart alle mand og gik ud og så på lokaliteterne, og Ole (min TA) fotograferede nogle billeder, hvorpå nogle af dem som at jeg stod i positur, Ole sagde, at det var, for at man kunne få et indtryk af, hvor store husene på billederne var; men så var det også, at jeg sagde, at så ville man måske få et forkert indtryk af husene, da jeg er lidt liden af vækst.

Det er de almindelige spejders opgave at bygge centrum, mens vi skovmænd har fået til opgave at bygge Højborg, det vil altså sige en vikingeborg.

De andre havde næsten fået bygget centrum færdigt, der var nogen, der så småt allerede var begyndt på Højborg. Om sommeren havde nogle spejdere og mennesker bygget en vold, hvor inden i at højborg-husene (4 i alt) skulle og skal ligge.

Vi gik så ind i en stue for at få noget at vide om, hvordan vi skulle bygge huse, det gider jeg ikke forklare, det er nemmere, at I kommer ned og ser, hvordan de skal bygges. Vi fik så noget, som inden for det kulinariske område kaldes mad, det indtog vi så, og da vi ikke kunne falde i søvn, gik vi ud og gravede grunden til et hus ud. Og så gik vi ellers ind og sang nogle sange, det lød ganske godt, bortset fra at Piv Ole sang forkert og Bas Ole havde taget Tenor Oles plads, vil I kende flere Oler, så snak med en, der hedder Larsson, han kender mindst 50. Larsson snakker usandsynlig meget, han gemmer sin profil bag en kolonorm hårvækst; hans interesse er tjæremiler, og til daglig sanker han fjer, og denne blanding har han så tænkt at bruge på stakkels små uvidende dumme spejdere. Efter at vi havde sunget og fornøjet os med andre ting, gik vi i snueposerne, og det kan nok være, at vi hakkede tænder.

Det var nogle forfrosne skovmænd, som at der stod op den næste dag, og det var med nød og næppe, at vi fik fremstammet et godmorgen. Vi dypede øjnene i vand, man ville jo nødig være alt for våd udvendig, og så dryppede vi ellers som ganske almindelige folk og mennesker over og indtog vores føde; vi blev hurtigt enige om, at det godt kunne kaldes det kolde bord, og hvis man var mere end 16,5 sek. og 3 min. om at spise, var man sikker på at få is til dessert. Og så over til det mere alvorlige: »arbejdet«.

: STOP ! DET ER IKKKKE TÅNDSTIKKER
DU SKKAL LAVE .

Vi blev inddelt i forskellige hold, såkaldte lag, hvor jeg kom på et hold, hvor man skulle lave tagspær; et andet hold lavede tagryggen, den såkaldte ås, nogle lavede støtter til spærene, de såkaldte remme, og endnu nogle lavede støtter til åsen; og så er der jo også dem, som mener, at man skal støtte spejderhjælpen, og desuden havde jeg nok i at barke stammer af, der skal bruges til spær, såkaldte overlæggere,

mænd, kunne vi sagtens svinge føden indenbords.

Resten af formiddagen arbejdede jeg og så os allesammen på næsten de samme ting, som vi sådan i det hele taget også havde beskæftiget os med om formiddagen. Jeg vil indrømme med stor skam, at jeg blev så betaget af arbejdet, at jeg tog hænderne op af lommerne, og det mest usandsynlige var, at jeg først fik puttet

og det hele kaldes et højborghus. Der var ingen, der huggede sig i benet den formiddag.

Vi gik ind og spiste en frokost, som at Værløsesoldaterne ville protestere højlydt mod at indtage, men for det at vi er skov-

dem ned i mine lommer, efter at jeg havde vedervæget mit legeme med en udmærket aftensmad; men så var det også, at mig og nogle af mine kolleger mente, at det åndelige også trængte til lidt vedervægelse, så vi gik op og besøgte Klip-

levs lokaliteter, og det kunne nok være, at resultaterne var positive.

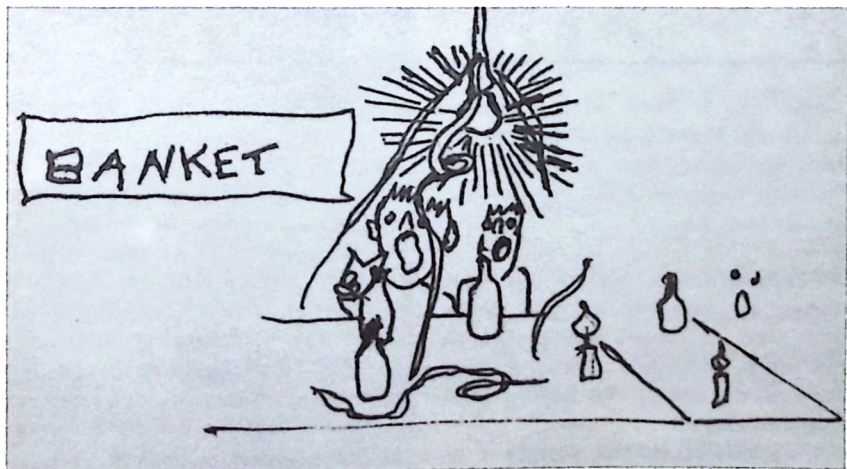
Næste morgen klaprede vi stadigvæk tænder, og det vil jeg dog sige, at det gjorde vi hver dag. Den dag skete der intet udover det sædvanlige som helhed betragtet. Vi byggede stadigvæk på det forbaskede åndsvage hus. Vi indtog føden til regelmæssige tidspunkter, og på slutningen af dagen hen ad aftenen sadte vi ind og kedede os, hvorefter vi besluttede os til at kravle op ad trapperne og krybe i soveposerne, som er dertil indrettede.

Den 30. december, andensidste dag vi var der, min TA havde allerede hjemve og fem vabler på højre hånd, jeg havde kun tre, men længtes meget hjem efter julefrokosterne, som at jeg var fuldkommen og i det hele taget overbevist om ville vedervæge min sjæl overordentlig meget, og jeg er sikker på, at mit legeme ville bedres ud over alle grænser. Denne dag var der heller ingen, der huggede sig i benet, men for at komme til sagen, den dag ydede vi alt, som vi mente, at vi kunne præstere, og vi ydede endda lidt mere, og læg mærke til vor præcision, den dag var kun et af måltiderne forsinket og kun en halv time, men det er tilgiveligt, da folkene, der stod for madlavningen, havde arbejdet overordentligt hårdt de foregående dage. Den aften var der noget, som der kaldtes skovmandsbanket. Det var en hyggelig banket, hvor som at vi fornøjede os med fornøjelige ting, morede os med hyggelige ting og adspredte os med adspredende ting. Vi gik så til køjs, øh, jeg mener i poserne, og næste morgen hakkede vi tænder igen, og det siges, at syv skovmænd havde bidt deres tunger af i nattens løb, men jeg tror nu, det er historier, som er usande. Det var et frygteligt vejr den dag, sneen sneede, og frosten frøs, og vi frøs, men det var tirsdag den 31. december, nytårsaften i året 1968, og den dag skulle vi hjem, de fleste kom hjem på samme måde, som de kom derned, bortset fra, at vi da kørte i modsat retning.

Det var historien om en skrækkelig, gruopvækkende, men dejlig, tur til Ny Hedeby.

Niels Andersen
1. Skovlunde.

HVAD LAVER HAN MON

»Brede Ole«, officielt navn Ole Bødker. Født i 1939, højde uden fodtøj 176 cm, vægt ca. 200 pund. Brede Ole navnet siges at være fremkommet, fordi jeg er bosiddende i Bredebro, men der kunne jo også være en anden grund!

Fhv. spejder i Tønder. Har stået uden for korpset i 8 år. »Genansat« i 1965 som TA i Marsk troppen i Bredebro. KF, senere KL i Tønder kolonne.

Har ikke fortrudt, at jeg startede på en frisk! Det sidste par år har jeg været fast tilknyttet Ny Hedeby som den, der styrer det arkæologiske.

Forudsætninger havde jeg ikke nogen af, men det er med dette som med så meget andet, at man må lære undervejs. Det har jeg forsøgt, og det er vist lykkedes så nogenlunde.

I øjeblikket er mit største pro-

blem at kunne betjene så mange som muligt med oplysninger om, hvad de kan komme til at lave af forsøg i korpsslejren. Og så går jeg og spekulerer på, hvordan vi får jernovnene til at give resultat netop den dag i lejren, hvor der er flest besøgende. Men det må vi se at løse i fællesskab. Jeg glæder mig til at se jeres nysgerrige ansigter ved jernovnene, kulmillerne, tjæremilerne og i pottemageriet. På gensyn!

SKAL DU MED TIL NY HEDEBY?

HEDEBY ØKSEN

Korpsets nye Pionerøkse! I Brug på
Pionercenterne: Hedeby ~ Tylland.
Hulsø ~ Tylland.
Holløse Mølle-Sjælland

Beleggende
for Hedeby
ØKSEN ER
at den er
Betydeligere
slankere i
Bladet end
en almindelig
Spejderøkse. Den holder sig for Baksen
de stærkt og kiler sig fast i Træet. Hvor
Den almindelige Spejderøkse hurtigere
Bliver sløv og SPRINGER op fra Træet.

GarantiBekræftelse:

BRUGT AF 1000 MENNESKER
I SOMMEREN 68 TIL
"10000000 Huggeslag", HVORAF
6 SMUTTEDE NED I KØDET
TIL 2-3 STING.

Fabrikat: DSI 541A/1
Vægt: 500g. Pris: 17 KR
Førhandles af Depotet.

Parzee

SPEJDERTIDENDE

REDIGERET AF HENRY CHRISTENSEN

Af troppens dagbog

Et meget mystisk brev blev optakten til en week-end blandt vor tids mest frygtede sørovermandskaber. I brevet blev patruljerne bedt om at møde på Fantasiens Ø med et kvarters mellemrum, medbringende redningsreb, flagermuslygte, signalflag, spade, økse, gryde, mad til et døgn, tændstikker, kort A 2828 Hillerød, kompasser samt en stok på nøjagtig 2 alen.

De skulle prøve at blive optaget blandt sørovermandskabet ved at vise, hvad de duede til. Søroverne gik ud på at prøve deres mod, men da dette gik over sørovernes forventninger, blev de straks interesserede i de tre patruljer, som de havde hørt en masse gode historier om.

De blev sendt på et lille løb med opgaver, hvor de skulle løse koder, lave søroverflag, lanterner, fremstille rom, samt udfærdige nogle stålåben.

Disse ting blev grebet vidt forskelligt an, men der blev dog alligevel inviteret til gilde på den gamle skude, hvor man først måtte kravle 3 m op ad et tov, før man var vel ombord. Men det var umagen værd, for der stod suppe samt beskojter på menuen.

Efter en lang og hyggelig aften sov alle snart ind for at være friske til endnu en dag fyldt med spændende oplevelser.

Søndagen bød på et pointløb, hvor det hovedsagelig gjaldt om at få skrabet så mange point sammen som overhovedet muligt.

Efter spising og oprydning blev resultaterne offentliggjort – dog uden større overraskelser. Vi kunne så atter drage hjem med minderne om en udbytterig week-end og med håbet om, at alle vil komme med på vore week-ends, da de altid er krydret med spændende oplevelser.

(Myggestikket)

VIDSTE DU?

Baden-Powell var Verdensspejderchef.

Baden-Powell var englænder.

Baden-Powell blev født i London 22. februar 1857.

Baden-Powell døde i Kenya i Afrika 8. januar 1941.

Baden-Powell startede spejderbevægelsen i England i 1907.

Baden-Powell har skrevet ikke mindre end 35 bøger.

Baden-Powell havde 29 ordensdekorationer.

Baden-Powell havde 6 æresdoktorgrader.

(Noniko)

Moderne vikinger

TROPSBILEN! gør svare knuder; den sidste skarnsstreg er en flækket motorblok og topstykke! MEN, Boie og VM-service har ikke smidt den ud endnu Endnu! honkhonk 7. Århus

MANEDENS RET:

Farseret kål

Lidt flæskofars rulles ind i 5-6 hvidkåls- eller spidskålsblade. Det holdes sammen af en bomuldssnor, så det bliver en pæn pakke. Dernæst lægges en enkelt lag aluminiums-folie udenom, så det lukker lufttæt. 15-20 min. i et godt glødebål. Prøv også engang med en våd avis i stedet for folie. Frie Fugle)

Du skal vel med i Ny Hedeby?

APROPOS SPEJDERFORÆL- DRES BESØG I KORPSLEJREN

Fortegnelse over Campingpladser som kan benyttes af besøgende i lejren

Sønderjylland vest:

Rømø Vesterhavsbad Lakolk
Rømø Østerhede
Ribe (Turistforenings)
Skærbæk
Breddebro (Turistforenings)
Tønder (Kommunens)
Møgelhønder (Kommunens)

Sønderjylland midt:

Gram (Turistforenings)
Jels
Toftlund (Turistforenings)

Sønderjylland øst Haderslevområdet:

Haderslev ved Vandtårnet
Aarø
Aarøsund
Kjelstrup, Halk strand
Hejsager strand
Hejsager strand (Møllers)
Kjelstrup strand
Hoptrup (Vikær strand)
Sønderballe
Sønderballe (FDM)
Hoptrup Enghave
Gønner

Aabenraa området:

Løjt Sandskær
Løjt Loddenhøj (kommunens)
Løjt Særrev (kommunens)
Aabenraa Turistforenings lejrplads ved vandrehjemmet, Sdr. Skovvej
Bovrup
Lundtoft skov
Gejlå ved Hærvejen
Kollund (FDM)
Kruså (Bov kommunens)
Rinkenæs
Gråsten Lærkelunden
Gråsten (kommunens)
Broager Vemmingbund
Egersund
Broager, Dynt

Als:

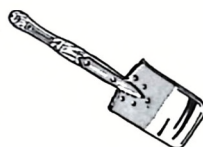
Nordborg Koblingsmark
Nordborg Lavensby strand
Fynshav Notmarkskov
Fynshav Naldmose
Fynshav ved færgen (Lillebælt C.)
Mømmærk
Skovby Als (Skovmose)
Skovby Als (Drejby)
Kegnæs
Kegnæs (Møllers C.)
Sønderborg (Stranden)
Sønderborg Madeskov
Augustenborg
Svendstrup Als

Nu skal patruljens
udstyr efterses!
— og det, der mangler
eller skal fornyes,
finder du i

DEPOTETS nye FORÅRSKATALOG

Læs det grundigt igennem, tal med din
tropsfører om de store ting — og bestil
i god tid

Gem kataloget, det er vældig godt at have,
når man skal skrive ønskesedler

Det Danske Spejderkorps Depot

Nørre Farimagsgade 39 . København K . Telf. PA 4526

Odense:
Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus C:
Frederiksgade 69
Telf. (06) 13 36 13

Aalborg:
Borgergade 5
Telf. (08) 13 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger

SØSPEJDERE

INTERNATIONAL SØSPEJDERLEJR 1970

I den ældre udgave af Traps Danmark kan man i afsnittet Svendborg Amt læse følgende:

»På den yderste spids af Købehoved i Lindelse Nor findes et voldsted, bestående af en firkantet banke med stejle skrænter. Tidligere har tæt nord for ligget endnu en firkantet borgbanke, skilt fra den søndre ved en grav, ligesom anlægget ved grav har været skilt fra den bagved liggende mark Købing. I strandbredden langs Hovedets vestside findes gl. pæleværk og faskiner, og på selve Hovedet træffes kulturlag og Munkesten, hvilket også er tilfældet på Købing-marken. Denne, der måske også har været befæstet, har muligvis sit navn efter en forsvunden købstad (Lavindskøbing), som blev afløst af Rudkøbing.«

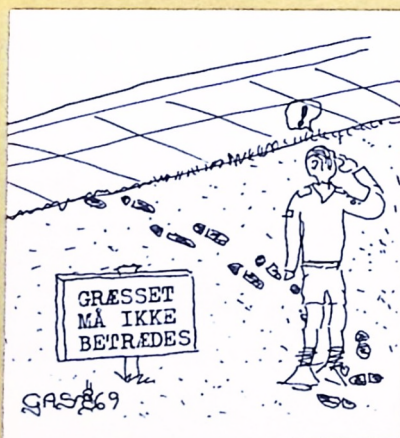
På denne plet af Danmarks jord, fyldt med historie og minder om en søfarende fortid, er det bestemt, at søspejderne under Det danske Spejderkorps vil afholde den tidligere omtalte internationale søspejderlejr i 1970, og det er ledelsens faste tro, at samtlige danske søtrotte vil være ordholdende og møde op til dette træf, som vi aftalte på vort fælles-møde i november 1968. Det er tillige af de deltagende danske troppes vort håb, at så mange som muligt vil gøre sig de yderste anstrengelser for at få deres udenlandske frændetrotte til også at komme

tilstede, så denne lejr SØ 70 på Langeland må blive den helt store INTERNATIONALE SØ-LEJR.

Tidspunktet er fastsat til den 30. juli med ankomst i løbet af denne dag og med afsejling i løbet af den 6. august. Der forventes et deltagertal på ligeved 500 drenge (og piger) og en flåde på omtrent 60 fartøjer. Forudmeldelsesblanket vil blive tilstillet troppene, så de kan returneres i løbet af den kommende sommer, og så der kan blive tid til at kontakte frændetroppene om sagen.

Og til de af vore udenlandske Søs-pejderfæller, som ikke har nogen frændetrotte i Danmark, skal herved lyde en foreløbig indbydelse, der vi blive fulgt op ad de rette »udenlandske« kanaler.

Velkommen til SØ 70 på Langeland. Lejrudvalget.

aktuelle meninger

Redigeret
af
Jens Andersen

Reform i spejder- bevægelsen?

I nr. 1 1969 tales der under »aktuelle meninger« fra flere sider om reformen i spejderbevægelsen.

Vi lever i et land, der regeres med et regereri og et lovgiveri og en politisk lyst til at lave om, medens den menige borger ryster mere og mere forvivlet på hovedet.

Er det en lignende lyst, der behersker toppen af spejderbevægelsen? Jens Andersen forsvarer titelændringen med, at en leder er mere demokratisk end den fører. Så må man da håbe, at det demokratiske DSB følger efter og udnævner lokomotivledere. Bavl – ikke også?

Hvordan med beklædningen – var det ikke meningen med uniformen, som spejderkorpsene ene af alle fik lov at beholde, da foreningsuniformen blev forbudt, at den skulle gøre spejderne let kendelige og ikke blot være til pynt.

En dreng i den typiske spejderalder er i vækst og har derfor som regel ikke meget tøj. Hans eneste par lange bukser er hans pæneste tøj og bør ikke belastes af spejderliv. Men han har sikkert et par dårlige og et par gode cowboybukser, der begge har den for spejderliv fortræffelige egenskab, at pladder kan såvel skræbes som spules af.

I vores trop har vi en meget alvorlig kontingent-restance, der åbenbart ikke er til at få ind. Hvis korpset fastsætter og fastholder alt for rigoristiske krav om særskilt beklædning, bliver det til det burgjerforetagende, som det i mange kredse har ry for at være.

Er det ikke spejdernes ære at klare sig med det forhåndenværende i enhver situation – f.eks. det forhåndenværende tøj?

S. Worm Madsen
Hvidbjerg pr. Børkop.
(forældre)

Kommentar:

Allerførst vil jeg gerne dementere, at jeg skulle have forsvaret titelændringerne. I Magasinets januarnummer skrev jeg, at vort korps udadtil ville virke mere demokratisk end hidtil, mens resultatet indadtil ville blive det samme. Sagen er nemlig den, at LEDER bliver betragtet som værende et mere demokratisk ord end FØRER, hvad bl.a. fremgår af KE's indlæg i Magasinets martsnummer.

Med hensyn til uniformsspørgsmålet forstå jeg, at det hovedsagelig er et økonomisk problem. Nogle troppe løser et problem, som det her fremførte, ved at udlåne uniformer, således at man bare kan få en ny uniform, når den gamle er blevet for lille. Men denne udmærkede ordning omfatter kun uniformsbluserne.

Det må ganske rigtigt være spejderens opgave at klare sig med det forhåndenværende tøj. Det danske Spejderkorps kunne eventuelt ændre uniformen således, at det var muligt for spejderen at tilpasse sin civile beklædning efter denne, i stedet for at uniformens udseende skal være afhængig af spejderens civile tøj. Med andre ord, at vi bør overveje at gå over til at bruge almindelige lange bukser til vores uniform. Men jeg pointerer endnu en gang, at vi ikke bør gøre cowboybukser reglementerede, da der ikke er noget, der passer så dårligt til en spejderuniform som cowboybukser.

Uniformen skal vel stadig vise, at vi er spejdere, ikke?

KLIP FRA TREØREN

Har I nogensinde tænkt over, hvad spejdereskabet er?

Man kan møde en udenlandsk spejder på

gaden, og hvis han er i uniform, vil man sikkert hilse på ham med en finger til hatten og derefter gå videre, der også den mulighed, at man vil standse op og snakke med ham. Man er straks på bølgelængde med ham, fordi man er tilsluttet samme verdensomspændende organisation og har fælles interesser. Er han fra et af vore nordiske broderlande, går det nemt med at forstå ham, men er han sydfra, bliver det måske noget sværere, men derfor skal du ikke lade lejligheden til at tale med ham og høre nyt gå fra dig.

Vi kan ikke alene lære sproget bedre, men også lære noget ved at høre om forholdene i andre lande, og han vil nok være ligeså interesseret i at høre om livet i vort land.

Spejderbroderskabet er noget andet end bare goddag og farvel. Hele verden over har spejderne aflagt det samme spejderløfte og lever efter samme spejderlov. Man kan vist roligt sige, at der ikke findes mange bevægelser, der er så udbredt over hele jorden som spejderens. Det er næsten lige meget, hvorhen i verden vi kommer, så vil vi altid kunne finde spejderkammerater, der vil hjælpe os på bedste måde, når vi trænger til det.

Når en trop tager på udenlandsfærd, kan det være nødvendigt at søge kontakt med spejdere, hvor man kommer frem, og hvis man har skrevet til dem i forvejen, vil

der være sørget for lejrplads og andet, man kan have brug for, når man kommer til et fremmed sted.

Ved de store lejre med tusinder af spejdere går noget af hyggen nemt væk, derfor går man mere over til jamboretter, som jo er mindre lejre med 3-400 deltagere, og her er der gode muligheder for at lære hinanden at kende. Som oftest bliver man inddelt i patruljer bestående af spejdere fra forskellige lande, og her bliver tit sluttet venskaber, der vil vare hele livet.

Overalt hvor spejdere mødes på jorden, mødes de som venner, og alle farver, racer og nationaliteter indgår i et stort FÆLLESSKAB. Menneskene overalt på jorden kunne meget af at møde hinanden med samme tillid og uden fordomme, som vi gør det, og vi håber og tror på, at 1969 vil bringe mere fred og fordragelighed på jorden, end 1968 har gjort.

Kommentar:

Jeg synes, dette indlæg er et tydeligt bevis på, at vores uniform trods alt ikke helt er overflødig. Hvis vi afskaffede uniformen, ville vi samtidig afvise den ligefremme kontakt spejdere imellem. Så på trods af at det sociale skel i det »civile« samfund udlignes mere og mere, bliver spejderuniformen ved med at have betydning for spejderens sammenhold - broderskab.

Jens Andersen

Velkommen til to nye medlemmer. Det er Glenterne og Falkene, begge fra Brønshøj. Disse to patruljer udgiver hver et blad med samme navn som deres patrulje, idet Glenten kører på 2. årgang, mens Falken er et nystartet blad. Det vil altså sige, at Glenten har fået en bladkonkurrent, og dette tager Glenterne på denne måde:

Der er kommet et nyt patruljeblad, det er blandet af kendte patruljebladsmagere, og det har en duft ' jeg ved ikke hvad ...

Det er dog utåleligt. Hvorfor kan bønderne ikke selv? Skammeligt. Og de indrømmer åbent og ærligt, at de efteraber de og de ting, og hvad tager de igkge med: De, som har givet den ideen, bliver ikke engang nævnt! Kære fladpander, -lus og andre utilgivelige ting, nu vil jeg ikke sidde her og røbe, at FALKE har lavet et patruljeblad. Det ville jo være ærgerligt, for jeg tror nok, at det er en hemmelig-

hed og sådan er jeg nemlig heller ikke) og jeg skal også nok forbigå i tavshed, at de som noget af det første henvendte sig til GLENTENS redaktion (selvfølgelig for at få hjælp, de stakler!) og det kunne aldrig falde mig ind blot at bemærke, at redaktøren for vort hæderkronede blad straks fik en ordning med FALKENS forside (som bliver offset-trykt på GLENTENS hurtige

reaktionsevne efter deres henvendelse). Vi går selvfølgelig stille med dørene med, at vi godt kunne tænke os et par eksemplarer af deres FALKEN hver måned.

Med stiltiende hilsen

S.T. Ille

Ved disse to blades indmeldelse i SAP er patruljebladsorganisationen oppe på 20 medlemmer. Det er følgende:

I Spejderjuls nøddeknekker er udtrykket følgende vindere

Gruppe A under 12 år:

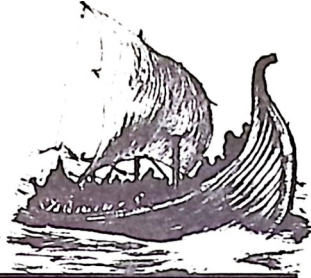
1. præmie: 1 lille transistorradio blev vundet af: Iben Wroblewski, Grønnevang 26, 2970 Hørsholm.
 2. præmie: Gavekort på 50 kr.: Mads Herrig, Fredens Allé 7, 3390 Hundested. Lisbeth Nielsen, Enghavevej 34, 7100 Vejle.
- Endvidere er der udtrykket 10 3. præmier på 25 kr. og 25 4. præmier på 10 kr.

Gruppe B over 12 år:

1. præmie: 1 stor transistorradio blev vundet af: Lars Hansen, Skovbakken 52, Gjesing pr. 6700 Esbjerg.
 2. præmie: Gavekort på 100 kr.: Henrik Høg Petersen, Strandparken 21, 5800, Nyborg. Jens Peter Graverholt, Vilaparken 9, 7800 Skive.
- Her er desuden udtrykket 10 3. præmier på 50 kr. og 25 4. præmier på 25 kr. Alle vindere har fået deres præmier tilsendt.

BJØRNS REJSE

AF ANY THYREGOD . ILL. AF SVEN OTTO

Her bringer vi så det næstsids-
te afsnit af Bjørns Rejse.

Sidste gang hørte vi om Bjørns mø-
de med Skrællingerne. Vi hørte og-
så om de mange sorger; der kom til
Gudrid og Bjørn. Først døde Gud-
rids mand og siden kom også den
smitssomme sygdom til Eriksfjord.
Om vinteren døde deres forældre.
Få dage efter stod Erik den Røde i
deres gård og tilbød dem, at de
kunne flytte hjem til ham på Brat-
tahlid. Der var intet, de hellere ville.

To fremmede skibe kommer til Eriksfjord

Om sommeren kom to fremmede
skibe sejlede ind i Eriksfjord. Det
var store og smukke skibe, så man
kunne se, det var fornemme folk,
der kom. Folk kom ned til kysten
for at tage imod. De var spændt
på, hvem de fremmede var, og
hvad de havde med af varer. Der
var mange ting, det somme tider
kneb med – korn til brød og grød
– og malt til at lave øl med, og
først og fremmest jern og træ.

Ejeren af det ene skib hed Karls-
evne og var fra Island. Han var en
rig mand af god familie og en dyg-
tig sømand. Han havde sin gode
ven Snorre med. Snorre var en god
bekendt af Erik den Røde, men de
havde ikke set hinanden, siden
Erik rejste fra Island, så de var
glade for at ses igen.

Ejeren af det andet skib hed
Bjarne og var også fra Island.

Da Erik var den fornemste i byg-
den og også kendte en af de frem-
mede, fik han lov til at være den
første, der valgte, hvad han ville
købe. Til gengæld indbød han så
alle folkene på skibene til at bo på
Brattahlid om vinteren.

De gik alle hjem med Erik og

Leif. Varerne blev anbragt i for-
råds-husene på Brattahlid.

Nu kom der en festlig tid.

Da julen nærmede sig, blev Erik
tavs og stille. Man kunne ikke lade
være med at lægge mærke til det,
og Karls-evne spurgte ham en dag,
hvad der var i vejen.

»Du er blevet så tavs i den sid-
ste tid«, sagde han, »du har taget
imod os med stor gæstfrihed. Hvis
der er noget, vi kan gøre for dig,
vil vi gøre det. Sig, hvad der er i
vejen!«.

»I har været gode gæster«, sva-
rede Erik, »så jeg er ikke ked af,
at jeg har haft jer til gæster. Men
nu er det snart jul, og jeg er ban-
ge for, at når I rejser herfra, vil I
sige: »Aldrig har vi haft en dårlige-
re jul end den, hvor vi var hos Erik
den Røde på Brattahlid«.

»Nej, sådan bliver det ikke«, ud-
brød Karls-evne, »vi har da meget
korn og mel og malt i vores forråd.
Tag du, hvad du vil have, så kan
du holde sådan en fest, som du
gerne vil!«.

Erik sagde tak, og ved den jule-
fest, der fulgte, var der så megen
god og rigelig mad, som man al-
drig før havde oplevet det.

Der var to, der tit søgte sammen
i juledagene, og det var Karls-evne
og Gudrid. Kort efter julefesten bad
Karls-evne Erik om at få lov til at
fri til Gudrid.

»Jeg kan forstå, at du er som en
far for hende; det er derfor, jeg
spørger dig«, sagde Karls-evne.

Erik svarede, at han syntes godt
om Karls-evne, og at han også kun
havde hørt godt om ham. Han ville
lade Gudrid afgøre det.

Kort tid efter begyndte festlighe-
derne så igen – det var Karls-evnes
og Gudrids bryllup, der blev fejret.

Mange ting blev fortalt og drøf-
tet om aftenen på Brattahlid den
vinter. Mange gange talte man om
Vinland.

Karls-evne og hans ven Snorre
fik lyst til at sejle dertil, og Leif
gav dem nøje besked om rejsen.
Selv ville han ikke med, da hans
far Erik den Røde var ved at blive
gammel, og Leif derfor havde nok
at gøre på Brattahlid.

Men der var andre, der gerne
ville med. En af dem var Torhall,
der havde været jæger hos Erik
den Røde i mange år. Torhall var
stor og stærk som en kæmpe, men
hidsig og ofte ondskabsfuld, så der
var mange, der ikke kunne lide ham.

Gudrid skulle naturligvis med og
også Bjørn, som havde stor lyst til
at se Vinland igen.

Bjarne, som var kommet til Grøn-
land samtidig med Karls-evne, tog
med i sit skib. I alt var de næsten
100 mennesker, deraf fem kvinder.

Man ville ikke bare udforske lan-
det. Karls-evne og Snorre tænkte
på at blive derovre i længere tid,
måske ville de slå sig ned og byg-
ge en bygd. Derfor tog de rigeligt
med sig af værktøj og redskaber.
De tog også husdyr med: nogle
køer, en tyr, en del får og nogle
hunde.

Karls-evne rejser ud for at finde Vinland

Karls-evnes og Bjarnes to skibe
sejlede ud over havet den vej, Leif
havde angivet.

Under en storm blev Bjarnes
skib drevet bort fra Karls-evnes,
og først langt senere fik Karls-evne
at vide, hvordan det var gået Bjar-
ne og hans mænd. De var blevet
ramt af ulykker. Deres skib var
gammelt og måske ikke godt tjæ-
ret. I hvert fald begyndte det at
synke. Den båd, de havde med, var
godt tjæret, men den kunne kun
rumme halvdelen af mændene ...

Bjarne sagde så: »Lad os kaste
lod og på den måde afgøre, hvem
af os der skal gå i båden; for det
skal ikke gå efter rang«.

Det syntes mændene var et godt forslag, og de havde så kastet lod.

De heldige gik i båden, og mellem dem var Bjarne selv.

Da de var kommet i båden, sagde en af de folk, der var blevet på skibet:

»Er det din mening, Bjarne, at du vil lade mig blive tilbage her?«.

»Vi trak jo lod, svarede Bjarne.

»Du lovede ellers min far, da vi rejste fra Island, at du og jeg skulle have samme skæbne!«.

»Jeg kan se«, sagde Bjarne så, »at du er ivrig efter at leve. Kom her og tag min plads, så går jeg om bord i skibet igen«.

Bjarne var så gået om bord, og manden var sprunget ned i båden.

Båden nåede senere til Irland, og nogle af mændene rejste derfra til Island, hvor de mange år senere traf Karls-evne, som de fortalte dette.

Selve skibet hørte man aldrig om – der er nok ingen tvivl om, at det er sunket med Bjarne og resten af hans mænd.

Men Karls-evnes skib nåede land. De kom til Helluland med de flade sten og til Mark-land med de store skove. De sejlede langs de brede, hvide sandstrande, kom forbi Køl-næs, hvor Torvalds skib var gået på grund, og hvor han og hans mænd havde bygget en ny køl og anbragt den gamle højt på næsset.

Dér blev de et par dage, fiskede og gik på jagt og sejlede så videre. De måtte finde et sted, hvor de kunne blive vinteren over.

De kom til en fjord. Det var ikke Leifs Vinland, men der så rart ud, og de besluttede, at dér ville de blive. Der var stærk strøm i fjorden, og derfor kaldte den den Strøm-fjord.

Kvæget blev sat på græs, og mændene fældede træer og byggede huse.

Det blev vinter, og den blev hårdere, end de havde regnet med. Fiskene forsvandt fra fjorden, vildt var der heller ikke mere, og køerne gav kun lidt mælk. Ingen havde tænkt på, at de burde have tørret fisk og kød og gemt det til vinteren, som de gjorde hjemme i Grønland.

De sultede.

Karls-evne og Bjørn tog ud til en lille ø, der lå yderst ude i fjorden. De håbede, at de kunne fiske der. Men der var heller ingen fisk dér. Græsset var dog friskere og grønnere, så de satte noget af deres kvæg derover.

I lejren blev det sværere og sværere.

De fleste af dem var jo kristne, så de bad til Gud. Heller ikke det hjalp.

Nøden var stor.

En morgen var Torhall, Erik den Rødes jæger, forsvundet. De ledte efter ham både den dag og de to næste, men borte var han.

Den fjerde dag fandt Karls-evne og Bjørn ham. Han sad oppe på en lille klippe og stirrede op i luften med opspilede øjne og åben mund. Han sad og mumlede noget, de ikke kunne forstå.

»Hvad bestiller du dog her?« spurgte Bjørn.

»Det kommer ikke jer ved!« svarede Torhall, »I skal ikke bryde jer om, hvad jeg laver – jeg er gammel nok til at klare mig selv«.

Karls-evne sagde så, at Torhall hellere måtte komme hjem med dem, og han klatrede ned fra klippen og gik med dem.

Om eftermiddagen kom en mand løbende op til lejren fra fjorden. Han råbte, at en hval havde forvillet sig ind i fjorden. Folkene løb til, fik den dræbt og trukket op på land.

Ingen af dem havde set en hval af den slags før, heller ikke Karls-evne, som ellers på sine rejser havde set mange slags hvaler.

Noget af hvalkødet blev kogt, og de begyndte at spise.

Torhall kom nu til og sagde:

»Der kan I se, at min gud Tor er stærkere end jeres Kristus. Tor har aldrig svigtet mig; det var ham, der gav os hvalen, fordi jeg bad til ham oppe på klippen!«.

Da Karls-evne og de andre hørte det, blev de rasende. Ingen af dem ville spise mere af hvalkødet. De kastede resten i søen og bad igen Gud om hjælp.

Næste dag var vejret bedre, og de næste dage ligesådan. Foråret var ved at komme, og der kom igen fisk i fjorden og vildt i skoven. Ude på øen fandt de nu bunker af fugleæg, som de samlede – der var så mange æg, at de næsten ikke kunne gå uden at træde på dem.

(Fortsættes i næste nr.)

JUNGLE NYT

REDIGERET AF KAREN HJORTH

I skulle prøve at opføre sagnet om St. Georg til jeres St. Georgsmøde. Her er en drage og en ridder, som I kan bruge, hvis I ikke kan lave en bedre selv. I kan selv tegne en prinsesse og en konge, eller hvad I nu skal bruge.

Lim dukkerne op på pap. Lav et teater i en døråbning ved hjælp af et par tæpper. Hvis I sætter dukkerne på pinde kan I føre dem frem og tilbage. Hvad de skal sige? – Ja, det finder I selv på.

En ny sejlsæson nærmer sig